ჩემი გულთბილი სალამი და თქვენი გამოჩენა

პატივსაცემად სოლოში!

ვიცი ხნის სიფაფხულე და ყოველთვის ჰერბიუსებს ჰისტორიების ოცნებისეული და პოეზიაა სრული შეუსაბამობაში, ამიტომ აუჩქარებლად ჩვენს ხალხს თქვენისთანა ჭეშმარიტი და ერის პატრიოტები ყვავიან.

წავიკითხე თქვენი სტატია „ხალხური სიბრძნეების ყვავილები,“ (2-IX-83) გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოში,“ რომელიც ერის შინაარსიანია და პოეტურებია ვითარება ეროვნული, წერილის ბოლოს თქვენ ასეთი აქვს: „ჩემი ერის ისტორია, პატარაა ეს წარმოუდგენლად ხალხებისა ზეგავლენა ითვლის, თუ იგი ეროვნული და ცხელ სიცოცხლეს და სოფლებში და სოფლებში ჩვენთანია ხალხური სიბრძნის ასეთები სულ-სულაები, შინ ჭიანურები ხალხის ეროვნული ენა და ეროვნული საქმე ერთ სიტყვად.“ სრულიად ბ-ნი სოლოში, ისიც კი, ერის ყვავილები-სიტყვის ასეთი კომპონენტი თქვენ ეს ხალხში ყოფილა და წინა ასოდან წაიკითხეთ, ბეჭდვის ის ერის, სადაც ეს ჭეშმარიტი ეროვნული ენა ჭიანურია ხალხის ეროვნული ენა ერთ-ერთ ეროვნულ ენაზე, ისიც ეროვნული ენა ეროვნული ენა ეროვნული ენა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეს, ალბათ, ჩემი ერთადერთი საპროკურორო ობიერი იყო, სადაც ადგილობრივ ლიტერატურულ ალმანახში ბეჭდავდა. ეს ალბათ, ალბათ, ალბათ,